

Goig
de
Verge
de

a Llaor
la
del Roser
Vilagrassa

Puig el vostre amor no passa
com un aire volander:

*Protegiu a Vilagrassa,
Verge i Mare del Roser.*

Vostra imatge beneida
que ens llegava l'avior
restà llargs anys recondida
sense veurer la claror
fins que ja us trigava massa
tornà al poble que us volgué

*Protegiu a Vilagrassa,
Verge i Mare del Roser.*

La fe viva d'aquest poble
dos bells temples us bastí
venerant-vos amb cor noble
perque fosiu son camí.
Quan la fe al món era escassa
amb ufana ací cresqué.

Protegiu ...

Els devots i confraries
que portaven vostre nom
ofrenaven tots els dies
per exemple de tothom
un amor que a tots abraça,
perque del cel ens vingué.

Protegiu ...

Volem sempre Verge i Mare
guardar intacte aquest tresor
que ens llegà una gent preclara
que va dur-vos dintre el cor.
Esbandiú l'aire que glassa
les flors tendres del verger.

Protegiu ...

I en les llars del nostre poble
que tothora us ha volgut,
mai no n'hi el vici innoble
que malmet la joventut.
Vos que sou ferma cuirassa
contra l'urc de Llucifer.

Protegiu ...

Per conçol d'aquest calvari
que es el viure del mortal,
resarem el sant rosari
que es el prec que més us val.
I si el mal ens punxa massa
ens dureu la pau i el be.

Protegiu ...

Beneiu, Verge amorosa,
nostres terres i sembrats,
dant-nos aigua generosa,
deturant les tempestats.
Si sorgeix qualche amenaça
sigueu Vos nostre recer

Protegiu ...

Quan la mort que per tot passa
prengui el nostre alè darrer:

*Protegiu a Vilagrassa,
Verge i Mare del Roser.*

Lletra: Mn. Josep Serra i Janer, pvre.

Quic el vos-tre amor no passa com un ai-re vo-lan-der; pro-te-giu a Vi-la-
 grat-sa, Ver-gei Ma-re del Ro-ser. Pro-te-giu a Vi-la-grat-sa, Ver-gei Ma-re del Ro-
 ser. Vos-trai-mat-ge be-me-i-da que ens lle-ga-re l'a-vi-or restà llargjany recondi-
 da sen-se veu-re la clar-or, fins que ja us-tri-ga-va mas-sa. Tornà el po-ble que us vol-gué.